

Romasnki prvotni tloris, danes na obeh straneh priziidki.

Stele, CXXIII, 19.3.1936, str. 26.

Pernov pri Pirešici (Pernou).

Filiala, posvečena sv. Ožbaltu, fara Galicija.

Orientacija pravilna, stoji na griču sredi ovalnega obzidja.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant III Saunien, Maribor 1880. ; M. Marolt: Dekanija Celje II. Maribor 1932. , župnim arhiv v Galiciji, posebno kronika in inventarji.

Cerkev sestavljajo: zvonik, ladja z dozidanima pravokotnima kapelama, in k desni kapeli prizidano zakristijo ter polkrožno apsida. Strehe so sedla sta. pultaste, opečne; zvonikova osmerostrano piramidasta, škrilasta.

Zunanjščina: V zvonico, svodeno na sosvodnicah, vodita z obeh strani šilastoločna dohoda. Zvonik členijo 3 kameniti zidci tako, da sta pritličje in vrhnje nadstropje nekoliko višji od drugega in tretjega. V vsakem

nadstropju je zidovje tanjše, tako da se obseg zvonika proti vrhu stopni-
často zožuje. V vrhnjem nadstropju so lepe, kamenite dvojne ~~stopniščne~~
line. V pravokotno ladjo vodi izpod zvonice šilastoločen, na ajdovo rno
prirezan portal. Na levi strani je najprej dohod ~~z zidovjem~~ na kor, nato
pa je prizidana ladji kapela s pravokotnim vhodom in prav takima ~~oknom~~
dalje proti apsidi ima ladja na levi strani pravokotno okno. Vhod v desno
kapelo, ki je nekoliko krajša kot leva, je šilastoločen, neogotski. Zakristi-
je pravokotna, a ožja kot kapeli, v njo vodi z vzhodne strani vhod nad
stopnicami. Apsida je 1 m ožja od ladje, v njej je zadaj večje pravokotno
okno. Sedanja apsida dosega višino ladje, vidna pa je prvotna višina,
kak 1,5 m pod sedanjo.

V zunanjščino zakristije je vžidan polkrožno zaključeni rimski reliefni
kamen formata 47 + 73 cm, . Predstavlja ~~deklico~~ z vrčem ali košaro v roki.
Spomenik je mično prevlečen z ~~blelžem~~,
blelžem,

Notranjščina: Ladja: kor na lokih nosita 2 pravokotna slopa. Ob vzdolžnicah
so prislonjeni plitvi pilastri, zaradi dozidav večinoma odstranjeni. Banja-
sti svod na sosvodnicah. Levo in desno vodita potlačena loka v kapeli, desno
preprost vhod v zakristijo. Na navideznem "slavoloku" ob apsidi so
preproste slikarije Jos. Vrenka (iz Frankolovega iz l. 1862. Obnovljene
so bile l. 1906. Kapeli sta kriti, desna s plitvo kupolo, leva ravno in posl-
kani z navidezno arhitekturo. Apsida je svodena s polkupolo. Tlak je kamenit.
V ladji grobnična plošča z nečitljivim napisom.

Oprava in oprema: Veliki oltar je delo Jožefa Vrenka iz l. 1859. Trabuša-
sta menza, predela na krilih zalomljena dvakrat pravokotno v ospredje, novejši
tabernakelj, ob vdolbini stebrovje, ogredje nad vdolbino prekinjeno.
Atiko podpirata voluti, Marijino kronanje, segmentni zaključek. Obhodnih
loki. Kipi Ožbalta, Janeza Ev. in Martina iz časa pred 1800.

Stranska oltarja sta ploskovita, razčlenjena s pilastri, volutasti atiki sta zaključeni trikotno s konkavnimi stranicami. Sta rokodelsko delo iz 1860, najverjetneje Vrenkovo.

Prižnica je rokodelsko delo iz 1. pol. 19. stol. Orglje so iz Galicije. Sliki sv. Florijana in obeh Antonov sta Vrenkovi, bandero je iz l. 1872. Dunajski stekleni lestenec iz 19. stola izvira iz gradu Grmovja.

Zakristijska omara je iz 18. stol. Kelih ima napis: ORATORIUM ARCIS HOFRAIN FUNDATUM 1740.

Podstrešje: in zvonik: Zvon ima zgoraj napis: SANCTA MARIA MATER DEI ORA PRO NOBIS, v sredi reliefi: Florijana, Oljske gore in križanja, spodaj napis: CONRADUS SCHNEIDER CILLEAE ME FUDIT ANNO 1720.

Sedanji vhod iz kora na stolp je bil prvotno zaokroženo fasadno okno.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1392 (Orožen), nastala pa je gotovo že vsaj v 1. pol. 13. stol., kar jasno dokazuje pozneje za 1,5 m povišana romanska apsisda. To je bila preprosto zidana stavba, ki je obsegala pravokotno ladjo in apsido. Ali je bila pozneje podaljšana, se zaradi poznejših dozidav ne da več z gotovostjo ugotoviti, vsekakor je njen sedanji zapadni portal iz ca 1500. Zvonik je dobila cerkev šele v zač. 17. stol. Takrat je bila tudi opremljena z novimi oltarji, kajti vsi inventarji iz začetka 19. stol. govorijo o 3 zelo starih oltarjih. Barokizacija cerkve se je najverjetneje izvršila v 2. pol. 18. stol., gotovo je imela cerkev že današnji svod l. 1836., ko je napravil celjski židarski mojster Nöst prve načrte za obe stranski kapeli in zakristijo. Ti dozidki so bili še istega leta izvršeni, vendar s tako velikimi spremembami, da Nöstovo avtorstvo ni gotovo.

Med zvonov Scheiderjev iz l. 1720. še visi, Kaiserjevega iz 1812. in

Anton Samassovega iz 1842, pa je vzela I. svet. vojna, L. 1859. je napravil Josip Vrenko nov glavni oltar, pri tem pa uporabil starejše kipe, ki so bili verjetno kdaj kasneje postavljeni na že omenjeni zelo stari oltar. Do 1862. je izdelal Vrenko tudi ostale 2 oltarja in poslikal cerkev.

Konservatorske opombe: Ker je streha poškodovana, cerkev zamaka.

Dodatek: V Železnem, severno Pernovega, je zidano stebrasto znamenje, kot so bila pri nas v navadi pred pojavom baročnih kapel.

Znamenje je še morda 16. stol.

J, Curk: Celjska topografija, rkp. str. 29, 29', zapiskil 1957.